

28

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 stycznia 1952 r.

w sprawie poboru podatku dochodowego od towarzystw ubezpieczeń osiągających przychody z udziałów reasekuracyjnych w ubezpieczeniach.

Na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. Towarzystwo Reasekuracyjne „Warta” Sp. Akc. w Warszawie obowiązane jest, jako płatnik, do obliczania i poboru podatku dochodowego, przypadającego od towarzystw ubezpieczeń od przychodów z udziałów reasekuracyjnych w ubezpieczeniach, jeżeli przychody te nie są zwolnione od podatku na podstawie § 27 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 127).

§ 2. Podstawę obliczenia podatku dochodowego stanowi nadwyżka określona w § 24 powołanego w § 1 rozporządzenia, osiągnięta w ciągu roku podatkowego.

§ 3. Towarzystwo Reasekuracyjne „Warta” Sp. Akc. w Warszawie obowiązane jest do potrącania podatku dochodowego przy każdym rocznym rozrachunku z towarzystwem ubezpieczeń z tytułu oddanych mu do reasekuracji ubezpieczeń.

§ 4. Towarzystwo Reasekuracyjne „Warta” Sp. Akc. w Warszawie obowiązane jest wpłacać potrącone kwoty podatku dochodowego właściwemu organowi finansowemu w ciągu 7 dni od daty dokonania rocznego rozrachunku (§ 3).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

29

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 stycznia 1952 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od drobnych rzemieślników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) oraz art. 102 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w roku podatkowym 1952 w formie ryczałtu od osób wykonujących rzemiosło z wyjątkiem cukiernictwa, dziewiarstwa, młynarstwa, piekarstwa, rzeźnictwa i wędliniarstwa (również z mięsa końskiego), tkactwa i złotnictwa, jeżeli osoby te:

- 1) nie utrzymują poza obrębem zakładu rzemieślniczego odrębnych stałych miejsc sprzedaży,
- 2) wykonują świadczenia rzeczy lub usług bezpośrednio na rzecz konsumentów lub spółdzielni pomocniczych,
- 3) zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym najwyżej jednego członka rodziny lub jednego pracownika najemnego, a jeżeli chodzi o osoby wykonujące rzemiosła wymienione w § 3 ust. 1 lit. C na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców do 5000 — najwyżej jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego,
- 4) nie posiadają poza zakładem rzemieślniczym innych źródeł przychodów; zastrzeżenie to dotyczy również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób; nie wyłącza jednak pobierania podatku w formie ryczałtu osiąganie przez podatnika lub wspomnianych członków jego rodziny dochodów z wydzier-

żawienia lub dzierżawy gospodarstwa rolnego, dla którego podstawa opodatkowania podatkiem gruntowym za rok podatkowy 1951 ustalona była w wysokości nie przekraczającej 10.800 zł, oraz posiadanie nieruchomości budynkowej, mającej nie więcej niż 5 izb.

2. Sprzedaż własnych wytworów przez osoby wymienione w ust. 1 na targach i jarmarkach bez utrzymywania w tym celu stałych miejsc sprzedaży nie wyłącza pobierania podatku w formie ryczałtu.

3. Za konsumenta (ust. 1 pkt 2) uważa się osobę korzystającą ze świadczeń rzeczy lub usług rzemieślnika dla własnego użytku, a nie dla celów dalszej produkcji lub odsprzedaży, za spółdzielnię zaś pomocniczą — spółdzielnię korzystającą ze świadczeń lub usług rzemieślniczych swych członków w ramach statutu. Opodatkowaniu w formie ryczałtu podlegają tylko te świadczenia spełniane na rzecz spółdzielni pomocniczych, które nie są zwolnione od podatku obrotowego; równoczesne wykonywanie świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym i od tego podatku zwolnionych nie ma wpływu na wysokość stawki ryczałtowanego podatku.

4. Za członków rodziny w rozumieniu ust. 1 pkt 3 uważa się małżonka oraz małoletnie dzieci własne, przysposobione i pasierbów oraz dzieci ofiar wojny przyjęte na wychowanie.

5. Uczniów w ilości do dwóch zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników od daty zawarcia umowy.

6. W przypadku wydzierżawienia gospodarstwa rolnego (ust. 1 pkt 4) bierze się pod uwagę wysokość

ustalonej podstawy opodatkowania, a nie kwotę otrzymanego czynszu dzierżawnego.

7. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania w przypadku, gdy zakład rzemieślniczy stanowi własność dwóch lub więcej osób, nie będących członkami rodziny w rozumieniu ust. 4, chociażby ogólna ilość osób, zatrudnionych w zakładzie łącznie ze współwłaścicielami zakładu, nie przekraczała liczby dwóch bądź trzech osób, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 2. 1. Rzemieślnicy podlegający podatkom obrotowemu i dochodowemu w formie ryczałtu opłacają zryczałtowany podatek w następującej wysokości:

- 1) rzemieślnicy wykonujący rzemiosła wymienione w § 3 ust. 1 lit. A i B na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców do 5.000, jeżeli zatrudniają najwyżej jednego członka rodziny, a na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców ponad 5.000 do 25.000, jeżeli nie zatrudniają ani członków rodziny, ani pracowników najemnych, oraz rzemieślnicy wykonujący rzemiosła wymienione w § 3 ust. 1 lit. C na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców do 5.000, jeżeli zatrudniają najwyżej jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego — według stawek określonych w § 3,
- 2) pozostali rzemieślnicy — według stawek ustalonych przez organ finansowy na cały rok podatkowy w kwotach miesięcznych bez potrzeby ustalania obrotów i dochodów.

2. Stawki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obniża

się:

- 1) o 20% dla osób wykonujących rzemiosło na terenie:
 - a) województw koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego i zielonogórskiego,

A. W przypadku niezatrudniania oprócz właściciela ani członków rodziny, ani pracowników najemnych.

b) powiatów ełckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego,

c) powiatów łębskiego, malborskiego, elbląskiego, kwidzińskiego i sztumskiego województwa gdańskiego,

d) powiatów brzeskiego i namysłowskiego województwa opolskiego,

e) powiatu pilskiego województwa poznańskiego,

2) o 20% dla osób, które ukończyły do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia 60 lat życia, oraz dla inwalidów, którzy utracili ponad 45% zdolności zarobkowania,

3) o 40%, gdy zachodzą łącznie okoliczności określone w pkt 1 i 2.

3. Stawki zryczałtowanego podatku określonego w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 podwyższa się:

1) o 15% w przypadku osiągnięcia przez podatnika dochodów z wydzierżawienia lub dzierżawy gospodarstwa rolnego,

2) o 5% w przypadku posiadania nieruchomości budynkowej nie związanej z gospodarstwem rolnym,

3) o 20%, gdy zachodzą łącznie okoliczności określone w pkt 1 i 2.

4. Podwyżki stawek wymienione w ust. 3 stosuje się również w przypadku osiągnięcia dochodów z gospodarstwa rolnego lub posiadania nieruchomości przez członków rodziny podatnika, których dochody w myśl przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem podatnika.

§ 3. 1. Stawki zryczałtowanego podatku od rzemieślników wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 wynoszą miesięcznie złotych:

Pkt	Rodzaj rzemiosła	W gminach wiejskich poza określonymi pod lit. b), c) i d)	W miejscowościach o liczbie mieszkańców do 5000, a mianowicie: w gminach wiejskich, w których odbywają się targi i które są jednocześnie siedzibą prezydium gminnej rady narodowej, w gminach wiejskich o charakterze miejskim, w gminach uznanych za uzdrowiska oraz w pozostałych miejscowościach			
			W miejscowościach o liczbie mieszkańców 5000 do 10000	W miejscowościach o liczbie mieszkańców 10000 do 25000	W miejscowościach o liczbie mieszkańców ponad 25000	
			a	b	c	d
1.	Bednarstwo	45	75	115	135	
2.	Blacharstwo — budowlane i naczyniowe, dekarstwo, ślusarstwo i naprawa maszyn — ślusarstwo	110	150	190	—	
3.	Budownictwo — murarstwo i ciesielstwo, malarstwo	100	150	185	—	
4.	Cholewkarstwo	85	130	170	—	
5.	Fotografowanie, zegarmistrzostwo	80	110	150	—	
6.	Fryzjerstwo	40	105	145	—	
7.	Kapelusznictwo, rymarstwo	80	110	150	190	
8.	Kołodziejstwo — pojazdowe	70	100	140	175	
9.	Koszykarstwo	60	85	110	150	
10.	Kowalstwo — pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa	45	75	110	—	
11.	Krawiectwo damskie, bielizniarstwo	25	55	75	100	
12.	Krawiectwo męskie, czapnictwo	55	75	105	140	
13.	Powroźnictwo	45	75	100	135	
14.	Stolarstwo, zabawkarstwo, zduństwo — budowa pieców pokojowych i kuchennych	100	135	160	—	
15.	Szewstwo — naprawa obuwia	45	90	135	—	
16.	Szewstwo — pantoflarstwo i trepiarstwo	65	100	120	—	
17.	Zduństwo — garncarstwo	40	55	80	110	

B. W przypadku zatrudniania oprócz właściciela nie więcej niż jednego członka rodziny.

Pkt	Rodzaj rzemiosła	W gminach wiejskich poza określonymi pod lit. b)	W miejscowościach o liczbie miesz- kańców do 5000, a mianowicie: w gminach wiejskich, w których odby- wają się targi i które są jednocześnie siedzibą prezydium gminnej rady narodowej, w gminach wiejskich o charakterze miejskim, w gminach uznanych za uzdrowiska oraz w po- zostałych miejscowościach	
			a	b
1.	Bednarstwo		100	135
2.	Blacharstwo — budowlane i naczyniowe, dekarstwo, ślusarstwo i naprawa maszyn — ślusarstwo		175	205
3.	Budownictwo — murarstwo i ciesielstwo, malarstwo		150	185
4.	Cholewkarstwo		130	185
5.	Fotografowanie, kapelusznictwo, rymarstwo i ze- garmistrzostwo		140	185
6.	Fryzjerstwo		50	130
7.	Kołodziejstwo — pojazdowe		110	150
8.	Koszykarstwo		100	150
9.	Kowalstwo — pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa		80	140
10.	Krawiectwo damskie, bieliźniarstwo		60	100
11.	Krawiectwo męskie, czapnictwo		100	135
12.	Powroźnictwo		90	135
13.	Stolarstwo, zabawkarstwo, zduństwo — budowa pie- ców pokojowych i kuchennych		160	175
14.	Szewstwo — naprawa obuwia		70	130
15.	Szewstwo — pantoflarstwo i trepiarstwo		120	155
16.	Zduństwo — garncarstwo		75	100

**C. W przypadku zatrudniania oprócz właściciela nie więcej niż jednego członka rodziny i jednego pracow-
nika najemnego.**

Pkt	Rodzaj rzemiosła	W gminach wiejskich poza określonymi pod lit. b)	W miejscowościach o liczbie miesz- kańców do 5000, a mianowicie: w gminach wiejskich, w których odby- wają się targi i które są jednocześnie siedzibą prezydium gminnej rady narodowej, w gminach wiejskich o charakterze miejskim, w gminach uznanych za uzdrowiska oraz w po- zostałych miejscowościach	
			a	b
1.	Bednarstwo		115	175
2.	Fryzjerstwo		60	150
3.	Kołodziejstwo — pojazdowe		125	165
4.	Koszykarstwo		115	175
5.	Kowalstwo — pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa		90	180
6.	Krawiectwo damskie, bieliźniarstwo		70	110
7.	Krawiectwo męskie, czapnictwo		110	190
8.	Powroźnictwo		105	165
9.	Szewstwo — naprawa obuwia		90	180

2. Liczbę mieszkańców i charakter miejscowości przyjmuje się według stanu z dnia 31 grudnia 1951 r.

§ 4. 1. Podatnicy, do których mają zastosowanie stawki określone w § 3, obowiązani są bez wezwania organu finansowego złożyć deklarację według załączonego wzoru w terminie do dnia 29 lutego 1952 r., a jeżeli chodzi o podatników, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi w ciągu 1952 r. — w terminie dwutygodniowym od dnia rozpoczęcia wykonywania świadczeń.

2. Złożenie deklaracji (ust. 1) powoduje z samego prawa bez potrzeby wydawania przez organ finansowy odrębnej decyzji zaliczenie do grupy osób opłacających zryczałtowany podatek na zasadach niniejszego rozporządzenia z zastrzeżeniem przepisów § 12 ust. 1 pkt 1.

3. W razie niezłożenia deklaracji w terminie określonym w ust. 1 powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych.

§ 5. 1. Zmiana w ciągu roku podatkowego stawek zryczałtowanego podatku określonych w § 3 następuje:

- 1) w przypadku zajścia okoliczności uzasadniających opłacanie podatku według wyższej stawki ryczałtu (zmiana miejsca wykonywania rzemiosła do miejscowości, w której obowiązują wyższe stawki, zatrudnienie pracownika najemnego); w tym przypadku na podatniku ciąży obowiązek opłacania wyższej stawki zryczałtowanego podatku, poczynając od miesiąca, w którym zaszły wymienione okoliczności;
- 2) w przypadku zmiany miejsca wykonywania rzemiosła do miejscowości, w której obowiązują niższe stawki zryczałtowanego podatku; podatek po dokonaniu przez właściwy organ finansowy odpowiedniej wzmianki na jego karcie rejestracyjnej obowiązany jest od miesiąca następnego po miesiącu, w którym zaszła zmiana miejsca wykonywania rzemiosła, opłacać zryczałtowany podatek według przypadającej dla niego w myśl § 3 stawki podatku właściwej dla nowego miejsca wykonywania rzemiosła.

2. Poza przypadkiem określonym w ust. 1 pkt 2 zmiana ustalonej stawki zryczałtowanego podatku na stawkę niższą może nastąpić raz jeden w ciągu roku podatkowego, jeżeli uzasadniające tę zmianę okoliczności zaszły w pierwszym półroczu roku podatkowego; w tym przypadku prawo opłacania zryczałtowanego podatku według niższej stawki przysługuje podatnikowi, poczynając od miesiąca lipca pod warunkiem zawiadomienia właściwego organu finansowego w terminie tygodniowym o zajściu wspomnianych okoliczności i ich udowodnieniu.

§ 6. 1. Decyzje ustalające wysokość stawek zryczałtowanego podatku dla podatników, do których nie mają zastosowania stawki określone w § 3, powinny być doręczone do dnia 29 lutego 1952 r., a jeżeli chodzi o rzemieślników, którzy rozpoczynają wykonywanie świadczeń w ciągu 1952 r. — w terminie miesięcznym od dnia powstania obowiązku podatkowego.

2. W przypadku rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi obowiązek zapłacenia ustalonej stawki zryczałtowanego podatku powstaje, poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń.

§ 7. 1. Od decyzji określonej w § 6 ust. 1 nie służy prawo odwołania, natomiast w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji, ustalającej wysokość stawek zryczałtowanego podatku, przysługuje prawo zrzeczenia się opłacania zryczałtowanego podatku.

2. Zrzeczenie się opłacania zryczałtowanego podatku powoduje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych.

§ 8. Stawki podatku zryczałtowanego nie obejmują opłaty za karty rejestracyjne.

§ 9. 1. Zryczałtowany podatek płatny jest bez wezwania organu finansowego w terminie do dnia 7 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

2. Zryczałtowany podatek za miesiąc styczeń płatny jest w terminie do dnia 7 marca 1952 r.

3. W przypadku uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu rzemiosła spowodowanej nadzwyczajnymi okolicznościami (np. dłuższą chorobą) nie pobiera się podatku za pełne miesiące okresu zawieszenia działalności zakładu, poczynając od następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiła przerwa, do dnia

pierwszego miesiąca, w którym nastąpiło wznowienie działalności zakładu rzemieślniczego; warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym.

4. W przypadku likwidacji w ciągu roku podatkowego zakładu rzemieślniczego, zgłoszonej w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się podatku za czas od miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja zakładu rzemieślniczego.

§ 10. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek obowiązani są zawiadamiać właściwy organ finansowy w terminie tygodniowym o zajściu okoliczności uzasadniających:

- 1) powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych,
- 2) opłacanie zryczałtowanego podatku według wyższej stawki (§ 5 ust. 1 pkt 1).

§ 11. 1. Podatników, opłacających zryczałtowany podatek według stawek określonych w § 3, zwalnia się z urzędu od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych, jeżeli obowiązek ten wypływa z obowiązujących przepisów o księgach handlowych i podatkowych.

2. Podatnicy, do których nie mają zastosowania stawki określone w § 3, obowiązani są do prowadzenia właściwych ksiąg, chociażby obowiązek ten nie wynikał z przepisów o księgach handlowych i podatkowych. Obowiązek ten powstaje z dniem doręczenia decyzji, o której mowa w § 6, o ile nie wynika on z innych przepisów.

3. Wysokość obrotów i dochodów wykazanych w księgach nie ma wpływu na wysokość stawek zryczałtowanego podatku, co nie zwalnia podatników od odpowiedzialności karnej za prowadzenie ksiąg niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 12. 1. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek na zasadach niniejszego rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy opłacających zryczałtowany podatek i opłacać będą podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych za cały rok podatkowy na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

- 1) w przypadku stwierdzenia przez organ finansowy niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych w deklaracji (§ 4) lub w zawiadomieniu (§ 5 ust. 2 i § 10 pkt 2);
- 2) w razie zajścia okoliczności uzasadniających powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych i braku zawiadomienia o tym organu finansowego przez podatnika (§ 10 pkt 1);
- 3) ponadto, jeżeli chodzi o podatników, do których nie mają zastosowania stawki określone w § 3, w przypadku:
 - a) niezapłacenia dwóch kolejnych rat miesięcznych,
 - b) nieprowadzenia ksiąg w ogóle bądź prowadzenia nierzetelnie.

2. W przypadku wyłączenia podatnika z grupy opłacających zryczałtowany podatek za część roku podatkowego, podatek od dochodu za okres nie objęty ryczałtem ustala się przy zastosowaniu przepisu art. 14 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 450).

3. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 1 oraz w pkt 3 lit. b) wyłączenie z grupy opłacających zryczałtowany podatek i opłacanie podatków obrotowego

i dochodowego na zasadach ogólnych następuje niezależnie od ciążącej na podatniku odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa karnego skarbowego.

4. W przypadku określonym w ust. 1 kwoty wpłacone tytułem zryczałtowanego podatku zalicza się na po-

datek dochodowy za dany rok podatkowy, nadwyżkę zaś — na podatek obrotowy.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1952 r. (poz. 29).

DEKLARACJA

w sprawie zaliczenia do grupy osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w roku podatkowym 1952 w formie ryczałtu.

Do
Prezydium Powiatowej (Miejskiej)
Rady Narodowej
Wydział Finansowy
w

1) Imię i nazwisko
2) Data urodzenia
3) Członkowie rodziny pozostający na moim utrzymaniu:
a) współmałżonek
(imię i data urodzenia)
b) dzieci
(imiona i nazwiska oraz daty urodzenia)
4) Miejsce wykonywania rzemiosła
5) Miejsce zamieszkania
6) Rodzaj rzemiosła
(dokładnie podać rodzaj spełnianych świadczeń)
7) Karta rejestracyjna Nr z dnia
Wnoszę o zaliczenie mnie do grupy osób opłacających w roku podatkowym 1952 podatek obrotowy i podatek dochodowy w formie ryczałtu.
Jednocześnie oświadczam, co następuje:
1) nie posiadam karty rzemieślniczej — posiadam kartę rzemieślniczą Nr z dnia
19 r. wydaną przez
2) poza miejscem położenia zakładu rzemieślniczego nie utrzymuję stałych odrębnych miejsc sprzedaży,
3) wykonuję świadczenia wyłącznie bezpośrednio na rzecz konsumentów lub spółdzielni pomocniczych*),
4) w prowadzonym przeze mnie zakładzie rzemieślniczym będzie w ciągu 1952 r. zatrudnionych:
a) członków rodziny b) pracowników najemnych c) uczniów
5) uczniów zatrudniam na podstawie następujących umów:
a) umowa z dnia
(nazwisko i imię ucznia)
. zarejestrowana w dn.
b) umowa z dnia
(nazwisko i imię ucznia)
. zarejestrowana w dn.
c) umowa z dnia
(nazwisko i imię ucznia)
. zarejestrowana w dn.

*) Za konsumenta uważa się osobę korzystającą ze świadczeń rzeczy lub usług rzemieślnika dla własnego użytku, a nie dla celów dalszej produkcji lub odsprzedaży, za spółdzielnię zaś pomocniczą — spółdzielnię korzystającą ze świadczeń lub usług rzemieślniczych swych członków w ramach statutu.

6) poza zakładem rzemieślniczym nie posiadam innych źródeł przychodów — jestem właścicielem-współwłaścicielem nieruchomości budynkowej posiadającej izb osiągam dochody z wydzierżawienia — dzierżawy — gospodarstwa rolnego, którego podstawa opodatkowania do wymiaru podatku gruntowego za 1951 r. ustalona była w wysokości zł,
7) moja żona, mój mąż, moje dzieci, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z moim dochodem, nie posiadają innych źródeł przychodów — jest — są — właścicielem(ami) — współwłaścicielem(ami) nieruchomości budynkowej posiadającej izb, osiągają dochody z wydzierżawienia — dzierżawy — gospodarstwa rolnego, którego podstawa opodatkowania do wymiaru podatku gruntowego za 1951 r. ustalona była w wysokości zł.
Zryczałtowany podatek obrotowy i podatek dochodowy w wysokości:
miesięcznie (§ 3 ust. 1 lit... pkt...) zł
ze zniżką o ...% (§ 2 ust. 2), tj. o zł zł
ze zwwyżką o ...% (§ 2 ust. 3 i 4), tj. o zł
razem zł

opłacać będę w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Zobowiązuję się zawiadamiać Wydział Finansowy w terminie dni 7 o zaistnieniu okoliczności, które by uzasadniały opłacanie zryczałtowanego podatku według wyższej stawki bądź też powodowały utratę warunków opłacania zryczałtowanego podatku. Oświadczenie powyższe składam według najlepszej wiedzy i sumienia.

Treść przepisów prawa karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością albo za zatajenie danych jest mi znana.
. dnia 1952 r.
(podpis)

Wyciąg z dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. Prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140, z 1948 r. Nr 18, poz. 123, z 1949 r. Nr 32, poz. 238 i z 1950 r. Nr 12, poz. 116 i Nr 49, poz. 451 i 452).

„Art. 131. § 1. Kto zataja przed właściwą władzą skarbową przedmiot opodatkowania i z tego powodu nie bierze udziału w postępowaniu podatkowym — podlega karze aresztu do roku lub grzywny wysokości do 150.000 zł albo obu tym karom łącznie. Art. 131¹. § 1. Kto, będąc podatnikiem, naraża Skarb Państwa na uszczuplenie podatku w postępowaniu podatkowym lub wobec płatnika dokonującego

obliczenia i poboru podatku: 1) przez zatajenie danych mogących mieć wpływ na ustalenie zobowiązania podatkowego lub jego wysokości, 2) przez podanie takich danych niezgodnie z rzeczywistością —

podlega karze grzywny w wysokości do 150.000 zł.

§ 2. Jeżeli sprawca występkę określonego w § 1 działa nieumyślnie, podlega karze grzywny w wysokości do $\frac{1}{4}$ kary określonej w § 1.

30

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 stycznia 1952 r.

w sprawie siedziby Sądu Powiatowego w Rudzie.

Na podstawie art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sąd Powiatowy w Rudzie przenosi się z tymczasowej siedziby w Świętochłowicach do stałej siedziby w Rudzie.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 26 listopada 1951 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek

31

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 26 stycznia 1952 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 29 grudnia 1951 r., zmieniającej dekret z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 4, poz. 25), ogłaszam w załączeniu do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów i artykułów.

Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych nie obejmuje przepisów art. 4, 5, 6, 7, 8 i 9 ustawy z dnia 29 grudnia 1951 r. zmieniającej dekret z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 4, poz. 25), które stanowią:

„Art. 4. Postępowanie wywłaszczeniowe, będące w toku w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a wszczęte na podstawie dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438), będzie nadal prowadzone zgodnie z przepisami niniejszej ustawy z tym, że:

- 1) przepisy art. 13 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. stosuje się w brzmieniu dotychczasowym oraz nie stosuje się przepisów art. 14 ust. 5 tego dekretu,
- 2) zwolnienie od podatku dochodowego, przewidziane we wprowadzonym obecnie art. 9b dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r., stosuje się do przychodów właścicieli nieruchomości z tytułu ceny sprzedaży lub odszkodowania, ustalonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a do tego dnia nie wypłaconych,
- 3) ulegają umorzeniu nie uiszczone należności z tytułu podatku od nabycia praw majątkowych, które nastąpiło przed wejściem w życie niniejszej ustawy,
- 4) gdy w postępowaniu, zakończonym przed wejściem w życie niniejszej ustawy, uczestniczyła jako właściciel wywłaszczonej nieruchomości osoba, nie wpisana do księgi wieczystej lub nie legitymująca się dokumentami, złożonymi w zbiorze dokumentów jako właściciel — odszkodowanie zostanie wypłacone dopiero po upływie 14 dni od zawiadomienia o treści orzeczenia o odszkodowaniu osoby, ujawnionej w księdze wieczystej lub w zbiorze dokumentów; przepis art. 14 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 5. 1. Postępowanie wywłaszczeniowe, prowadzone na innych zasadach, niż przewidziane w dekrete z dnia 26 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438) i w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie zakończone ostatecznym orzeczeniem o wywłaszczeniu, zostaje wstrzymane do czasu